

পিতা, পুত্র আৰু আত্মা এক ঈশ্বৰ

ল'ৰা-ছোৱালীক শিক্ষা দিয়া সকলে অধ্যয়ন T5b পঢ়া উচিত।

প্ৰাৰ্থনা : প্ৰিয় প্ৰভু, যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে শিকোৱা কথাত মূল্য দিবলৈ আমাক সহায় কৰক যে স্বৰ্গীয় পিতা হৈছে ঈশ্বৰ, ঈশ্বৰ যীচু ৰূপে আমাৰ মাজলৈ আহিল, আৰু পবিত্ৰ আত্মা হৈছে ঈশ্বৰৰ আত্মা।

মন কৰিবলগীয়া : সত্য ঈশ্বৰ কেৱল এজনা যি জন পিতা হয় (আমাৰ সৃষ্টিকৰ্তা) তেওঁ পুত্ৰ হয় (যীচু আমাৰ মুক্তিকৰ্তা) আৰু আত্মা হয় (আৰু স্বৰ্গীয় সহায়কৰ্তা) সকলো এক ঈশ্বৰ। যীচুৰ বাপ্তিস্মৰ বিষয়ে যোহনে কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকে একেলগে সৃষ্টি আৰু পৰিত্ৰাণৰ কাৰ্য্য কৰে।

১। ত্ৰিভুৱৰ বিষয়ে শিকাবলৈ প্ৰাৰ্থনা আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰে প্ৰস্তুত হওঁক।

পাঁচনিকৰ্ম ৯:১-১৯ পদত খ্ৰীষ্টিয়ান বিলাকক ঘিণ কৰা পৌলৈ কেনেকৈ যীচু যে ঈশ্বৰ সেই কথা জানিলে আৰু পৌলৈ কেনেকৈ পবিত্ৰ আত্মাৰ বিষয়ে নতুনকৈ জ্ঞান পালে (১৭ পদ)।

যোহন ১৪:২৩-২৬ পদত চাওঁক পিতৃ, আত্মা আৰু নিজৰ বিষয়ে যীচুৱে কি কৈছিল।

যোহন ৫:১৯-৩০ পদত চাওঁক, পুত্ৰক আদৰ সন্মান কৰিলে আমি কাক আদৰ সন্মান কৰা হয়, আৰু এনে কিয় হয়।

তলত উল্লেখ কৰা পদ কেইটাত চাওঁক পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাই একেলগে আমাত কি কৰে অথবা আমাক তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰ্য্য কৰাত সহায় কৰে, **ৰোমীয় ১:১-৪, ৫:১-৫, ৭:৪-৬, ৮:১-৪, ৬-১১, ১৬-১৭, ২৬-৩৯, ১৪:১৪-১৮ আৰু ১৫:৩০-৩৩।**

মন কৰিবলগীয়া : নতুন নিয়মে ত্ৰিভুৱৰ সম্পৰ্কে বিভিন্ন প্ৰকাৰে বৰ্ণনা কৰিছে :

পিতৃ আৰু পুত্ৰ আৰু আত্মা, সৃষ্টিকৰ্তা আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা আৰু শুচি কৰোঁতা,

ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু আৰু পবিত্ৰ আত্মা, ৰজা আৰু মচীহ আৰু শিক্ষক

এই গুৰুত্বপূৰ্ণ সত্যবোৰ মনত ৰাখিব :

- ত্ৰিভু হৈছে অনন্তকালীন ঈশ্বৰ আৰু ই ভৌতিক জগতে ঢুকি পোৱা বাহিৰত।
- সময়ত (যীচুৰ জন্ম) ঈশ্বৰ যীচু ৰূপে এখন ঠাইত (বেঠলেহেমত) মানুহ হ'ল।
- যীচু মানুহৰূপে জন্ম ললে। স্বৰ্গীয় ক্ষমতা আৰু মানবীয় দুৰ্বলতা তেওঁ দেখুৱাইছিল।
- যীচুৰ স্বৰ্গীয় প্ৰকৃতি আৰু মানবীয় প্ৰকৃতি এক ব্যক্তিৰ মিলিত হৈছিল বুলি কিছুমান মণ্ডলীয়ে শিকায় আন কিছুমানে যীচুৰ স্বৰ্গীয় আৰু মানবীয় প্ৰকৃতি পৃথক আছিল বুলি কয়। যীচু যে ঈশ্বৰ আৰু মানৱ এই দুয়ো হয় সেই কথা জনাহে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।

নিজকে পৰীক্ষা কৰি চাওঁক : যীচু আৰু নতুন নিয়মৰ মতে কোন কেইটি ধাৰণা সত্য ?

- কেৱল ঈশ্বৰে কৰিব পৰা কামহে যীচুৱে কৰিছিল।
- যীচুৱে পিতৃৰ লগত কথা পাতিছিল আৰু পিতৃয়ে যীচুৰ লগত কথা হৈছিল।
- যীচুৱে আমালৈ পবিত্ৰ আত্মা পঠিয়ালে আৰু আত্মাৰ দৰে যীচু আমালৈ আহে।
- আমি যীচুক সন্মান কৰিলে ঈশ্বৰক সন্মান কৰা হয়।
- পিতা, পুত্ৰ আৰু আত্মালৈ আমি প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰোঁ।

(উত্তৰ : এই সকলো ধাৰণাবোৰ সত্য)

আখানাচিয়াচ আৰু আৰিয়াচ

ইজিপ্তৰ ঈশ্বৰ তত্ত্ববিদ পণ্ডিতসকলে যীচু কোন বুলি তৰ্ক বিতৰ্ক কৰিছিল। আৰিয়াচে দ্বিধ্বক অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ একতাক গুৰুত্ব দিছিল। যীচুৰ বাপ্তিস্মৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ বাক্য যীচুলৈ নামি আহি তেওঁ, মচীহ বুলি কৈ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি কৈছিল। ৰোমীয় সাম্ৰাজ্যত তেওঁৰ শিক্ষা অতি বহুল ভাবে ব্যাপি গৈছিল।

আখানাচিয়াচে শিক্ষা দিছিল যে যীচুৰ জন্ম আৰু বাপ্তাইজিত হোৱা পূৰ্বে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ জীৱিত বাক্য ৰূপে পিতৃৰ লগত আছিল আৰু সেই এজনা ঈশ্বৰ অনন্ত কালৰ পৰাই দুজন, পিতা আৰু পুত্ৰ। তেওঁ আৰু জানিব পাৰিলে যে পবিত্ৰ আত্মাও ঈশ্বৰ হয়, আৰু সেই একেজনা ঈশ্বৰে তিনিজন, পিতা, পুত্ৰ আৰু আত্মা বুলি শিকাইছিল।

৩২৫ খ্ৰীষ্টাব্দত নিচিয়াত গোট খোৱা মণ্ডলীৰ চলাওঁতাসকলৰ অনেকেই আৰিয়াচৰ ধাৰণাতকৈ আখানাচিয়াচৰ শিক্ষাক বাইবেল ভিত্তিত বুলি আখ্যা দিছিল। সেয়ে, আখানাচিয়াচৰ শাস্ত্ৰীয় ধৰণৰ দ্বিধ্বক স্বীকাৰ কৰিছিল। আজিকালি, প্ৰায় সকলো খ্ৰীষ্টিয়ানেই দ্বিধ্বক সত্য বুলি মানে। আৰু ইয়াক অস্বীকাৰ কৰা সকলক এৰিয়ান বোলা হয়।

কোনো কোনো ধৰ্ম্মই যীচুক ঈশ্বৰ বুলি মানিবলৈ অস্বীকাৰ কৰে। যিহোৱা উইটনেচে যীচুক ঈশ্বৰ বুলি আৰু তেওঁ সোঁ শৰীৰেৰে মৃত্যুৰ পৰা উঠা বুলি স্বীকাৰ নকৰে। মুছলমান সকলে যীচু ঈশ্বৰ আছিল বুলি মৰ্যাদা দিয়াৰ দৰে এওঁলোকৰ কোনো বাইবেলৰ আজ্ঞাৰ দৰে পুত্ৰক মৰ্যাদা নিদিয় (যোহন ৫:১৯-৩০)।

২। সপ্তাহটোত হবলগীয়া কামৰ বিষয়ে সহ-কৰ্মীসকলৰ লগত আঁচনি কৰক।

যদিহে বিশ্বাসীসকলে দ্বিধ্বক বুজাত অসুবিধা পায়, অথবা ভুৱা শিক্ষাৰ দ্বাৰায় বিমোহিত পৰে, তেওঁলোকক পৰিদৰ্শন কৰি এই সত্যবোৰৰ ব্যাখ্যা কৰক।

- যীচু অনন্তকালৰ পৰাই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, মানৱ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে আৰু সদাকাললৈকে ঈশ্বৰ আৰু মানুহ হৈ থাকিব।
- দ্বিধ্ব মানে তিনিজনা ঈশ্বৰ নহয়। তেওঁ এজনা ঈশ্বৰ যিজন পিতৃ, পুত্ৰ আৰু আত্মা।
- ঈশ্বৰ এজনা আৰু তেওঁ তিনিজনা ব্যক্তিও হয়। এইয়া এক ৰহস্য যি কোনো মানুহে বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰে।
- যীচু এজন অনন্তকালৰ ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁ মানুহ হ'ল। তেওঁ ঈশ্বৰ আৰু মানুহ এই দুয়ো হয়। যীচু কেৱল মানুহ আৰু খ্ৰীষ্টক আত্মা ৰূপে ঈশ্বৰে যীচুলৈ পঠোৱা বুলি কোৱা কথা অসত্য।
- পিতা আৰু পুত্ৰই সদাকাললৈকে আদান-প্ৰদান কৰা আৰু মিলা-মিছা কৰে। পুত্ৰ মানুহ হোৱাত, তেওঁ আৰু পিতৃয়ে আদান-প্ৰদান আৰু মিলা-মিছা কৰি থাকিল। সেয়েহে যদি যীচু ঈশ্বৰ হয়, তেনেহলে তেওঁ পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা নকৰিলেহেঁতেন বুলি কোৱা অসত্য।
- দ্বিত্ব শব্দ বাইবেলত পোৱা নাযায়। পিতা-পুত্ৰ আৰু আত্মাৰ একতাৰ বিষয়ে বাইবেলত পোৱা কথা আমি বৰ্ণনা কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। ৰোমান কেথলিক সকলে দ্বিত্বৰ কথা আৱিষ্কাৰ কৰা বুলি কোৱাটো অসত্য।

চলাওঁতাবিলাকক প্ৰশিক্ষণ দিয়া আৰু আন মণ্ডলীৰ চলাওঁতাক লগ ধৰি এই সত্যবোৰৰ লগত কাম কৰাত সহায় কৰক।

৩। পিছৰ উপাসনা সময়ৰ বাবে সহ-কৰ্মীসকলৰ লগত আঁচনি কৰক।

বৰ্তমানৰ প্ৰয়োজনত খাপ খুউৱাকৈ কামবিলাক কৰক।

- পাঁচনিৰ কৰ্ম ৯:১-১৯ পদ পঢ়ি চোলে কেনেকৈ যীচু যে ঈশ্বৰ হয় তাক জানিলে আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিষয়ে নতুন জ্ঞান আহৰণ কৰিলে সেই কথা কওঁক (১৭ পদ)
- ৰোমীয়া ১:১-৪ পঢ়ি আমাৰ পৰিত্ৰাণত, আমাৰ পবিত্ৰতাত, যীচুৰ কাৰণে আমাৰ সাক্ষ্যত আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰণে আমি কৰা সকলো কামত দ্বিত্ব কেনেদৰে জড়িত সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰক।
- প্ৰথম খণ্ডত আপুনি কি শিকিলে তাক বৰ্ণনা কৰি একে প্ৰশ্নবোৰকে সোধক।
- লৰা-ছোৱালীয়ে যুগুত কৰা সকলোকে বয়সীয়া সকলৰ আগত কৰি দেখুৱাওক।

- আথানাচিয়াচ আৰু আৰিয়াচৰ গল্প কওঁক।
- যীচু যে ঈশ্বৰ সেই বিষয়ে তেওঁবিলাকে প্ৰথমে কেনেকৈ জানিলে তাৰ **সাক্ষ্য দিবলৈ** বিশ্বাসীসকলক কওঁক।
- মথি ৩:১৩-১৭ পদ পঢ়ি **প্ৰভু ভোজ** স্থাপনৰ কথা কওঁক। যীচুৰ বাপ্তিস্মৰ সময়ত কৰাৰ দৰে পিতৃ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ঈশ্বৰ আৰু আত্মা ঈশ্বৰে কেনেকৈ একেলগে প্ৰভু ভোজত কাৰ্য্য কৰিলে তাৰ বৰ্ণনা কৰক। পাপ সমূহ ঢাকিবলৈ নিৰ্দোষীৰ তেজ বোৰাত পিতৃয়ে আজ্ঞা দিলে, পুত্ৰই সেই তেজ বোৰালে আৰু আমি পিঠা আৰু পান পাত্ৰ খাওঁতে (১ কৰিন্থীয়া ১০:১৬-১৭) পবিত্ৰ আত্মাই যীচুৰ শৰীৰ আৰু তেজৰ ভাগ লবলৈ আমাক দিলে।
- প্ৰাৰ্থনা কৰিবলগীয়া কাম-কাজৰৰ আঁচনি আৰু পৰস্পৰে উৎসাহ দিবলৈ দুই বা তিনিজনৰ **গোটবোৰ** গঠন কৰক।
- মথি ৩:১৬-১৭ পদ একেলগে **মুখস্থ** কৰক।